

Bruksela, 2 czerwca 2023 r.
(OR. en)

9619/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0033(COD)

SOC 331
EMPL 214
SAN 255
IA 117
CODEC 921

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Nr dok. Kom.:	6417/23 - COM(2023) 71 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę Rady 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wartości dopuszczalnych dla ołowiu i jego związków nieorganicznych oraz diizocyjanianów – Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 13 lutego 2023 r. Komisja przedłożyła Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wartości dopuszczalnych dla ołowiu i jego związków nieorganicznych oraz diizocyjanianów¹.

¹ Dok. 6417/23.

2. Inicjatywa ma na celu poprawę ochrony pracowników przed niebezpiecznymi chemikaliami poprzez obniżenie dopuszczalnych wartości narażenia dla ołowiu i wprowadzenie nowych dopuszczalnych wartości narażenia dla diizocyjanianów. Inicjatywa zmienia dwa akty: w odniesieniu do ołowiu – dyrektywę (2004/37/WE) w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych, mutagenów lub substancji reprotoksycznych podczas pracy, a w odniesieniu do ołowiu i diizocyjanianów – dyrektywę (98/24/WE) w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy.
3. Podstawą wniosku jest art. 153 ust. 2 lit. b) w powiązaniu z ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zastosowanie ma zwykła procedura ustawodawcza.
4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w dniu 22 marca 2023 r.², zatwierdzając wniosek. Na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2023 r. Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii w sprawie tego wniosku³.
5. W Parlamencie Europejskim główna odpowiedzialność spoczywa na Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych. Na sprawozdawcę został wyznaczony Nikolaj Villumsen (Lewica). Parlament nie wypracował jeszcze swojego stanowiska.

II. AKTUALNA SYTUACJA

6. Komisja przedstawiła wniosek na posiedzeniu Grupy Roboczej do Spraw Społecznych w dniu 27 lutego 2023 r. Grupa robocza omawiała również wniosek na posiedzeniach w dniach 9 i 30 marca, 21 kwietnia oraz 22 maja 2023 r.

² Dok. 8667/23.

³ Dok. 10062/23.

7. Na podstawie wkładu delegacji prezydencja wprowadziła okres przejściowy do grudnia 2028 r. dla dopuszczalnej wartości biologicznej (BLV) dla ołowiu. Prezydencja zaproponowała ponadto zmiany do tekstu, które mają na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji pracowników już narażonych na działanie ołowiu („narażenie historyczne”) oraz kobiet w wieku rozrodczym, bez tworzenia potencjalnych podstaw ich dyskryminacji w miejscu pracy. Zgodnie z wymogiem zawartym w mającym zastosowanie ustawodawstwie prezydencja doprecyzowała w tekście, że ołów jest „nieprogową” substancją reprotoksyczną. Na wniosek delegacji prezydencja nałożyła ponadto na Komisję obowiązek wydania wytycznych dotyczących kontroli zdrowia, w tym biomonitoringu.
8. W dniu 31 maja 2023 r. Komitet Stałych Przedstawicieli jednogłośnie poparł ostateczny tekst kompromisowy w wersji przedstawionej w dok. 9607/23 i zgodził się przekazać go Radzie (EPSCO) z myślą o wypracowaniu podejścia ogólnego.
9. Komitet został również poinformowany o wynikach analizy przeprowadzonej przez Komisję oceny skutków, której streszczenie znajduje się w addendum do dok. 9607/23.

IV. PODSUMOWANIE

Rada (EPSCO) jest proszona o wypracowanie podejścia ogólnego do tekstu przedstawionego w załączniku do niniejszej noty oraz o upoważnienie prezydencji do rozpoczęcia negocjacji w sprawie tego dossier z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wartości dopuszczalnych dla diizocyjanianów oraz ołowiu i jego związków nieorganicznych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 lit. b) w związku z art. 153 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zakres stosowania dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ rozszerzono dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/431⁵, tak aby obejmował również substancje reprotoksyczne, w tym ołów i jego związki nieorganiczne. W rezultacie zarówno dyrektywa Rady 98/24/WE⁶, jej załączniki I i II, w których już uwzględnia się ten czynnik chemiczny i jego związki, jak i dyrektywa 2004/37/WE ustanawiają tę samą dopuszczalną wartość narażenia zawodowego i dopuszczalną wartość biologiczną dla ołowiu i jego związków nieorganicznych. W tych wartościach dopuszczalnych nie uwzględnia się najnowszych postępów naukowych i technicznych oraz ustaleń, które umożliwiają poprawę ochrony pracowników przed zagrożeniem wynikającym z narażenia zawodowego na działanie tej niebezpiecznej substancji reprotoksycznej, co potwierdzają również wyniki oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 17a dyrektywy Rady 89/391/EWG⁷.

⁴ Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych, mutagenów lub substancji reprotoksycznych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/431 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniająca dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 1).

⁶ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11).

⁷ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

- 2) Zgodnie z art. 1 ust. 3 dyrektywy 98/24/WE dyrektywa ta ma zastosowanie do czynników rakotwórczych, mutagenów i substancji reprotoksycznych w miejscu pracy z zastrzeżeniem bardziej surowych lub szczegółowych przepisów zawartych w dyrektywie 2004/37/WE. Dotyczy to między innymi art. 10 ust. 4 dyrektywy 98/24/WE w odniesieniu do załącznika IIIa do dyrektywy 2004/37/WE. Aby zapewnić pewność prawa oraz uniknąć niejasności i ewentualnego zamieszania względem mających zastosowanie wartości dopuszczalnych dla ołowiu i jego związków nieorganicznych, dyrektywy te należy zmienić. Spowoduje to, że zmieniona wiążąca dopuszczalna wartość narażenia zawodowego i dopuszczalna wartość biologiczna będą wprowadzone wyłącznie w dyrektywie 2004/37/WE, konkretniej w jej załącznikach III i IIIa zawierających bardziej szczegółowe przepisy dotyczące substancji reprotoksycznych takich jak ołów i jego związki nieorganiczne. Należy zatem skreślić przepisy szczegółowe określające dopuszczalną wartość narażenia zawodowego dla ołowiu i jego związków nieorganicznych w załączniku I do dyrektywy 98/24/WE oraz dopuszczalną wartość biologiczną dla ołowiu i jego związków jonowych w załączniku II do dyrektywy 98/24/WE.
- 3) Należy określić nowe i zaktualizowane wartości dopuszczalne w świetle dostępnych informacji, w tym aktualnych danych naukowych i technicznych, na podstawie dogłębnej oceny skutków społeczno-gospodarczych oraz dostępności protokołów i technik pomiaru poziomu narażenia w miejscu pracy.

- 4) Zgodnie z zaleceniami Komitetu ds. Oceny Ryzyka Europejskiej Agencji Chemikaliów, ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁸, oraz Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy wartości dopuszczalne w przypadku narażenia drogą wziewną ustala się zazwyczaj w odniesieniu do okresu referencyjnego w postaci ośmiogodzinnej średniej ważonej w czasie (dopuszczalna wartość długoterminowego narażenia). W przypadku niektórych substancji chemicznych wartości dopuszczalne ustala się również w odniesieniu do krótszego okresu referencyjnego, wynoszącego zazwyczaj 15-minutową średnią ważoną w czasie (dopuszczalne wartości krótkoterminowego narażenia), aby w zakresie, w jakim jest to możliwe, ograniczyć skutki takiego krótkoterminowego narażenia.
- 5) przeniesiono do 10a (nowy)
- 6) Ołów i jego związki nieorganiczne są kluczowymi zawodowymi substancjami reprotoksycznymi, które mogą wpływać zarówno na płodność, jak i na rozwój płodu, a także spełniają kryteria klasyfikacji jako działające szkodliwie na rozrodczość (kategoria 1A) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008, a zatem są substancjami reprotoksycznymi w rozumieniu art. 2 lit. ba) dyrektywy 2004/37/WE.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- (6a nowy) Zgodnie z dyrektywą 2004/37/WE Parlament Europejski i Rada na podstawie dostępnych danych naukowych i technicznych określają w kolumnie notacji w załączniku III do tej dyrektywy, czy substancja reprotoksyczna jest nieprogową substancją reprotoksyczną czy progową substancją reprotoksyczną. Chociaż dopuszczalna wartość biologiczna wynosząca 15 µg Pb/100ml krwi zalecana przez RAC i określona w niniejszej dyrektywie chroni zdrowie pracowników, nie jest naukowo możliwe stwierdzenie, jaki poziom narażenia na ołów i jego związki nieorganiczne będzie bezpieczny pod względem skutków rozwojowych u potomstwa. Należy zatem dodać w odniesieniu do ołowiu i jego związków nieorganicznych notację „nieprogowa substancja reprotoksyczna”.
- 7) Narażenie drogą doustną i przez wdychanie to istotne drogi wchłaniania ołowiu i jego związków nieorganicznych do organizmu ludzkiego. Ze względu na najnowsze dane naukowe oraz nowe ustalenia dotyczące ołowiu i jego związków nieorganicznych konieczna jest poprawa ochrony pracowników narażonych na potencjalne zagrożenie dla zdrowia polegająca na obniżeniu zarówno dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego, jak i dopuszczalnej wartości biologicznej dla ołowiu. W związku z tym należy ustanowić zmienioną dopuszczalną wartość biologiczną równą 15 µg Pb/100 ml krwi wraz ze zmienioną dopuszczalną wartością narażenia zawodowego wynoszącą 0,03 mg/m³ jako ośmiogodzinna średnia ważona w czasie.
- (7a) Przestrzeganie dopuszczalnej wartości biologicznej 15 µg Pb/100 ml krwi może być trudne. Trudność ta wynika z czasu potrzebnego na wdrożenie środków zarządzania ryzykiem i kosztownej adaptacji procesów produkcyjnych, zwłaszcza w przypadku przedsiębiorstw działających w sektorze produkcji ołowiu pierwotnego. W związku z tym do dnia 31 grudnia 2028 r. należy stosować wartość przejściową wynoszącą 35 µg Pb/100 ml krwi.

- 8) Ponadto aby poprawić kontrolę zdrowia pracowników narażonych na działanie ołowiu i jego związków nieorganicznych, a tym samym przyczynić się do stosowania przez pracodawcę środków zapobiegawczych i ochronnych, konieczna jest zmiana obowiązujących wymogów mających zastosowanie w przypadku narażenia pracowników na określone stężenia ołowiu i jego związków nieorganicznych. W tym celu należy ustanowić wymóg szczegółowej kontroli zdrowia, gdy narażenie na działanie ołowiu i jego związków nieorganicznych przekracza $0,015 \text{ mg/m}^3$ w powietrzu (50 % dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego) lub $9 \text{ } \mu\text{g Pb/100 ml}$ krwi (ok. 60 % dopuszczalnej wartości biologicznej).
- (8a) Ołów kumuluje się w kościach, skąd jest powoli uwalniany do układu krążenia. Stężenia ołowiu we krwi mogą zatem utrzymywać się na wysokich poziomach przez długi czas po ograniczeniu narażenia na ołów. W związku z tym należy prowadzić regularną kontrolę zdrowia pracowników, u których stężenia we krwi przekraczają obowiązującą dopuszczalną wartość biologiczną w związku z narażeniem, które wystąpiło przed dniem [*data transpozycji niniejszej dyrektywy*]. Jeśli stwierdzona zostanie tendencja malejąca ku obowiązującej wartości dopuszczalnej, pracownikom tym można zezwolić na dalsze wykonywanie zadań wiążących się z narażeniem na ołów.
- 9) Należy wprowadzić szczególne środki w odniesieniu do zarządzania ryzykiem, w tym specjalną kontrolę zdrowia z uwzględnieniem sytuacji poszczególnych pracowników. Zgodnie z ogólnymi wymogami dyrektywy 2004/37/WE pracodawcy są zobowiązani do zastąpienia substancji, gdy jest to technicznie możliwe, stosowania systemów zamkniętych lub zmniejszenia narażenia do tak niskiego poziomu, jak to technicznie możliwe.

- (9a) Ponadto w opinii Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy⁹ zasugerowano, że stężenie ołowiu we krwi kobiet w wieku rozrodczym nie powinno przekraczać wartości odniesienia dla populacji ogólnej, która w danym państwie członkowskim nie jest podczas pracy narażona na działanie ołowiu i jego związków nieorganicznych. Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁰, zalecił stosowanie biologicznej wartości wskaźnikowej, ponieważ nie było wystarczających dowodów naukowych, aby ustalić dopuszczalną wartość biologiczną dla kobiet w wieku rozrodczym. W swojej opinii¹¹ RAC zalecił, by w przypadku gdy nie są dostępne krajowe poziomy odniesienia, stężenia ołowiu u kobiet w wieku rozrodczym nie przekraczały 4,5 µg Pb/100 ml krwi, ponieważ dopuszczalna wartość biologiczna dla ołowiu nie chroni płodu ani potomstwa kobiet w wieku rozrodczym.

⁹ Opinia ACSH na temat ołowiu (2021). <https://circabc.europa.eu/ui/group/cb9293be-4563-4f19-89cf-4c4588bd6541/library/60b206e1-ee10-40c2-9540-fb6510c11a0c/details>

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

¹¹ Opinia w sprawie oceny naukowej dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego dla ołowiu i jego związków, przedstawiona w dniu 11 czerwca 2020 r. (zob. sekcja 8.2.4 załącznika do opinii). <https://echa.europa.eu/documents/10162/ed7a37e4-1641-b147-aaac-fce4c3014037>

- (9b) W związku z tym należy prowadzić kontrolę zdrowia u kobiet w wieku rozrodczym, u których stężenie ołowiu we krwi przekracza 4,5 µg Pb/100 ml krwi lub krajową wartość odniesienia dla ogółu społeczeństwa, u którego nie występuje zawodowe narażenie na ołów, o ile taka wartość istnieje. Wartość 4,5 µg Pb/100 ml krwi jest wskaźnikiem narażenia, ale nie wskaźnikiem możliwych do zidentyfikowania niekorzystnych skutków dla zdrowia. W związku z tym działa jako znacznik ostrzegawczy, który ma za zadanie ostrzec pracodawców o konieczności zwrócenia szczególnej uwagi na to specyficzne potencjalne zagrożenie oraz o potrzebie wprowadzenia środków gwarantujących, że narażenie na działanie ołowiu i jego związków nieorganicznych nie ma negatywnego wpływu na zdrowie rozwojowe płodu lub potomstwa pracownic. Przepis ten uzupełnia istniejące obowiązki w zakresie oceny ryzyka, informacji i szkoleń, które są ważnymi narzędziami minimalizowania ryzyka.
- (9c) Aby pomóc państwom członkowskim, Komisja powinna przygotować unijne wytyczne dotyczące kontroli zdrowia, w tym biomonitoringu, w których należy również skupić się na wdrożeniu przepisów dotyczących stężenia ołowiu we krwi, przy uwzględnieniu powolnego usuwania ołowiu z organizmu. Te unijne wytyczne powinny również skupiać się na wdrożeniu przepisów dotyczących stężenia ołowiu we krwi u kobiet w wieku rozrodczym w celu ochrony płodu i potomstwa.
- (9d) Istotne jest, by ochrona bezpieczeństwa i zdrowia płodu lub potomstwa pracowników płci żeńskiej nie prowadziła do niekorzystnego traktowania kobiet na rynku pracy ani nie działała na szkodę prawodawstwa Unii dotyczącego równego traktowania kobiet i mężczyzn.
- 10) Diizocyjaniany są substancjami działającymi uczulająco na skórę i układ oddechowy (związkami wywołującymi astmę), które mogą mieć szkodliwe skutki dla zdrowia układu oddechowego, takie jak astma zawodowa, działanie uczulające wywoływane przez izocyjaniany i nadreaktywność oskrzeli, a także choroby zawodowe skóry. Narażenie skóry może również powodować ogólnoustrojowe skutki immunologiczne, takie jak działanie uczulające na układ oddechowy. Diizocyjaniany uznaje się za niebezpieczne środki chemiczne w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 98/24/WE i w związku z tym wchodzi one w zakres jej stosowania. Obecnie na szczeblu Unii nie ma obowiązującej dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego ani dopuszczalnej wartości krótkoterminowego narażenia dla diizocyjaniarów.

(10a nowy) Aby zapewnić bardziej kompleksowy poziom ochrony, konieczne jest również uwzględnienie w przypadku diizocyjanianów dróg wchłaniania innych niż wdychanie. Może to obejmować potencjalne skutki dla zdrowia wynikające z narażenia skóry, w tym ogólnoustrojowe skutki immunologiczne. Dalsze notacje dotyczące substancji i mieszanin niebezpiecznych określone są w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008¹².

- 11) Z naukowego punktu widzenia nie można określić poziomów, poniżej których narażenie na działanie diizocyjanianów nie powoduje niekorzystnych skutków dla zdrowia. Można natomiast ustalić zależność między narażeniem a ryzykiem, co ułatwia określenie dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego przez uwzględnienie poziomu nadmiarowego ryzyka. W związku z tym należy ustanowić wartości dopuszczalne dla wszystkich diizocyjanianów w celu zmniejszenia ryzyka przez obniżenie poziomów narażenia. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, możliwe jest zatem ustalenie długoterminowej i krótkoterminowej wartości dopuszczalnej dla tej grupy czynników chemicznych.
- 12) Należy zatem dla wszystkich diizocyjanianów ustanowić dopuszczalną wartość narażenia zawodowego na poziomie $6 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$ oraz dopuszczalną wartość krótkoterminowego narażenia wynoszącą $12 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$ oraz przypisać tej grupie notację dotyczącą skóry oraz notację dotyczącą działania uczulającego na skórę i układ oddechowy, przy czym NCO oznacza grupy funkcjonalne izocyjanianów związków diizocyjanianowych. Zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 10 dyrektywy 98/24/WE kontrola zdrowia ma istotne znaczenie dla zidentyfikowania wczesnych oznak i objawów działania uczulającego na drogi oddechowe.
- 13) Przestrzeganie dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego równej $6 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$ dla diizocyjanianów oraz dopuszczalnej wartości krótkoterminowego narażenia wynoszącej $12 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$ może być trudne. Trudność ta wynika z kwestii technicznej wykonalności pomiaru i czasu potrzebnego na wdrożenie środków zarządzania ryzykiem, w szczególności w sektorach niższego szczebla. W związku z tym do dnia 31 grudnia 2028 r. należy stosować wartość przejściową wynoszącą $10 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$ wraz z powiązaną dopuszczalną wartością krótkoterminowego narażenia wynoszącą $20 \mu\text{g NCO}/\text{m}^3$.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- 14) Komisja skonsultowała się z Komitetem ds. Oceny Ryzyka, który wydał opinie na temat obu substancji. Komisja przeprowadziła dwuetapowe konsultacje z partnerami społecznymi na poziomie Unii zgodnie z art. 154 Traktatu. Komisja skonsultowała się również z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, który przyjął opinie dotyczące zmiany wartości dopuszczalnych dla ołowiu i jego związków nieorganicznych¹³ oraz ustanowienia wartości dopuszczalnych narażenia zawodowego dla diizocyjanianów¹⁴, wraz z zaleceniami dotyczącymi odpowiednich notacji oraz przeglądu wartości dopuszczalnych dla diizocyjanianów, który ma się rozpocząć w 2029 r.
- 15) Kluczowe znaczenie ma poddawanie wartości dopuszczalnych ustanowionych w niniejszej dyrektywie regularnej kontroli i przeglądowi w celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006.
- 16) Cel niniejszej dyrektywy, mianowicie ochrona pracowników przed zagrożeniami dla ich zdrowia i bezpieczeństwa wynikającymi lub mogącymi wynikać z narażenia na działanie czynników chemicznych i substancji reprotoksycznych w miejscu pracy, w tym zapobieganie takim zagrożeniom, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające indywidualnie. Ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest natomiast jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii. W związku z tym Unia może wdrożyć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- 17) Niniejsza dyrektywa dotyczy ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w miejscu pracy, dlatego należy dokonać jej transpozycji w ciągu dwóch lat od dnia jej wejścia w życie.
- 18) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 98/24/WE i 2004/37/WE,

¹³ Zob. przypis 9.

¹⁴ Opinia ACSH na temat ołowiu (2021) <https://circabc.europa.eu/ui/group/cb9293be-4563-4f19-89cf-4c4588bd6541/library/0d11d394-b1e8-4e1a-a962-5ad60f4ab2ae/details>

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 98/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;
- 2) w załączniku II skreśla się pkt 1, 1.1, 1.2 i 1.3.

Artykuł 2

W dyrektywie 2004/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18a dodaje się akapit w brzmieniu:

„Nie później niż [*rok przed terminem transpozycji*] Komisja, po stosownych konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami przygotuje unijne wytyczne dotyczące kontroli zdrowia z uwzględnieniem biomonitoringu. Wytyczne te będą zawierały wskazówki w odniesieniu do wdrożenia przepisów dotyczących stężenia ołowiu we krwi, z uwzględnieniem powolnego usuwania ołowiu z organizmu oraz szczególnej ochrony kobiet w wieku rozrodczym.”

- 2) W załącznikach III i IIIa wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie dwóch lat od daty jej wejścia w życie. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik I do dyrektywy 98/24/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

LISTA OBOWIĄZUJĄCYCH DOPUSZCZALNYCH WARTOŚCI NARAŻENIA ZAWODOWEGO

Nazwa czynnika	Nr WE (¹)	Nr CAS (²)	Wartości dopuszczalne						Notacja	Środki przejściowe
			ośmiogodzinna (³)			krótkoterminowa (⁴)				
			µg/m ³ (⁵)	Ppm (⁶)	f/ml (⁷)	µg/m ³ (⁵)	ppm (⁶)	f/ml (⁷)		
diizocyjaniany (mierzone jako NCO ¹⁰)			6			12			Skóra (⁸) Działanie uczulające na skórę i drogi oddechowe (⁹)	Do dnia 31 grudnia 2028 r. mają zastosowanie wartość dopuszczalna na poziomie 10 µg NCO/m ³ w ośmiogodzinnym okresie referencyjnym i dopuszczalna wartość krótkoterminowego narażenia na poziomie 20 µg NCO/m ³ .

(¹) Nr WE, tj. numer w Europejskim spisie istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejskim wykazie notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS) lub numer już nie polimeru (NLP), to oficjalny numer danej substancji w Unii Europejskiej, zgodnie z definicją w sekcji 1.1.1.2 części 1 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

(²) Nr CAS: numer w rejestrze Chemical Abstracts Service.

(³) Mierzone lub obliczane w ośmiogodzinnym okresie referencyjnym jako średnia ważona w czasie (TWA).

(⁴) Dopuszczalna wartość krótkoterminowego narażenia (STEL). Wartość dopuszczalna, powyżej której narażenie nie powinno mieć miejsca i która dotyczy 15-minutowego okresu, chyba że określono inaczej.

(⁵) μg/m³ = mikrogramy na metr sześcienny powietrza przy temperaturze 20 °C i 101,3 kPa (760 mm słupa rtęci).

(⁶) ppm = części na milion objętościowo w powietrzu (ml/m³).

(⁷) f/ml = włókna na mililitr.

(⁸) Możliwy znaczny udział narażania przez skórę w ogólnym obciążeniu ciała.

(⁹) Substancja może mieć działanie uczulające na skórę i układ oddechowy.

(¹⁰) NCO oznacza grupy funkcjonalne izocyjanianów związków diizocyjanianowych.”

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach III i IIIa do dyrektywy 2004/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III pkt A

wiersz dotyczący ołowiu nieorganicznego i jego związków otrzymuje brzmienie:

”

Nazwa czynnika	Nr WE ⁽¹⁾	Nr CAS ⁽²⁾	Wartości dopuszczalne						Notacja	Środki przejściowe
			ośmiogodzinna ⁽³⁾			krótkoterminow a ⁽⁴⁾				
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	Pp m ⁽⁶⁾	f/ml ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁵⁾	Ppm ⁽⁶⁾	f/ml ⁽⁷⁾		
Ołów i jego związki nieorganiczne			0.03 ⁽⁸⁾						nieprogowa substancja reprotoksyczna	

⁽¹⁾ Nr WE, tj. numer w Europejskim spisie istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejskim wykazie notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS) lub numer już nie polimeru (NLP), to oficjalny numer danej substancji w Unii Europejskiej, zgodnie z definicją w sekcji 1.1.1.2 części 1 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Nr CAS: numer w rejestrze Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Mierzone lub obliczane w ośmiogodzinnym okresie referencyjnym jako średnia ważona w czasie (TWA).

⁽⁴⁾ Dopuszczalna wartość krótkoterminowego narażenia (STEL). Wartość dopuszczalna, powyżej której narażenie nie powinno mieć miejsca i która dotyczy 15-minutowego okresu, chyba że określono inaczej.

⁽⁵⁾ mg/m³ = miligramy na metr sześcienny powietrza przy temperaturze 20 °C i 101,3 kPa (760 mm słupa rtęci).

⁽⁶⁾ ppm = części na milion objętościowo w powietrzu (ml/m³).

⁽⁷⁾ f/ml = włókna na mililitr.

⁽⁸⁾ Frakcja wdychalna.”

2) Załącznik IIIa otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IIIa

DOPUSZCZALNE WARTOŚCI BIOLOGICZNE I ŚRODKI KONTROLI ZDROWIA

(Art. 16 ust. 4)

1. Ołów i jego związki nieorganiczne

1.1. Biomonitoring musi obejmować pomiar poziomu ołowiu we krwi (PbB) za pomocą spektrometrii absorpcyjnej lub metody dającej równoważne rezultaty.

Do dnia 31 grudnia 2028 r. obowiązująca dopuszczalna wartość biologiczna wynosi:

35 µg Pb/100 ml krwi

W przypadku pracowników, u których stężenie ołowiu we krwi przekracza dopuszczalną wartość biologiczną 35 µg Pb/100 ml krwi w wyniku narażenia, do którego doszło przed dniem *[data transpozycji niniejszej dyrektywy]*, ale jest niższe niż 70 µg Pb/100 ml krwi, przeprowadza się regularną kontrolę zdrowia. Jeśli u tych pracowników stwierdzi się tendencję spadkową w kierunku wartości dopuszczalnej 35 µg Pb/100 ml krwi, pracownikom tym można zezwolić na dalszą pracę wiążącą się z narażeniem na ołów.

Od dnia 1 stycznia 2029 r. obowiązująca dopuszczalna wartość biologiczna wynosi:

15 µg Pb/100 ml krwi

W przypadku pracowników, u których stężenie ołowiu we krwi przekracza dopuszczalną wartość biologiczną 15 µg Pb/100 ml krwi w wyniku narażenia, do którego doszło przed dniem *[data transpozycji niniejszej dyrektywy]*, ale jest niższe niż 35 µg Pb/100 ml krwi, przeprowadza się regularną kontrolę zdrowia. Jeśli u tych pracowników stwierdzi się tendencję spadkową w kierunku wartości dopuszczalnej 15 µg Pb/100 ml krwi, pracownikom tym można zezwolić na dalszą pracę wiążącą się z narażeniem na ołów.

1.2. Kontrolę zdrowia przeprowadza się, jeżeli narażenie na stężenie ołowiu w powietrzu jest większe niż 0,015 mg/m³, obliczane jako średnia ważona w czasie 40 godzin tygodniowo, lub gdy u poszczególnych pracowników stwierdzono przez pomiar poziomu ołowiu we krwi wyższy niż 9 µg Pb/100 ml krwi. Kontrolę zdrowia prowadzi się również u kobiet w wieku rozrodczym, u których stężenie ołowiu we krwi przekracza 4,5 µg Pb/100 ml krwi lub krajową wartość odniesienia dla ogółu społeczeństwa, u którego nie występuje zawodowe narażenie na ołów, o ile taka wartość istnieje.”